

ABSTRAKT

Diplomová práce je zaměřena na sociální aspekty ženské orální hormonální antikoncepce v životech dvou generací žen, tj. dcer a jejich matek. V teoretické části osvětluje zásadní koncepty, které při zkoumání antikoncepce obecně není možné z genderového hlediska opomenout. Upozorňuje dále na důležité historické mezníky, které s tzv. antikoncepční pilulkou souvisí. Prostor je věnován také analýze vývoje antikoncepčního chování české populace od 50. let 20. století.

Empirická část zahrnuje kromě popisu metodologie také analýzu polostrukturovaných rozhovorů s deseti ženami – matkami, které se narodily v 60. letech 20. století a jejich dcerami narozenými kolem přelomu 80. a 90. let. Cílem analýzy provedených rozhovorů je zjistit, jak konkrétně se v životě oslovených žen projevuje obecně přijímaná teze o antikoncepci jakožto emancipačním mechanismu, který pomáhá ženám mít moc nad vlastním tělem a rozhodovat o vlastní reprodukci. Ptám se, z jakého důvodu, kdy a za jakých podmínek se mé komunikační partnerky rozhodly užívat antikoncepční pilulky a jakou roli v tomto rozhodnutí hrály vnější okolnosti. Dále také, jakým způsobem se užívání antikoncepčních pilulek projevilo v jejich vztahu k vlastnímu tělu a sebevědomí a jak ovlivnilo jejich partnerské vztahy a sexuální život obecně. To vše zkoumám s ohledem na případné generační rozdíly v uvedených otázkách a jejich důvody.